

MIRA KUŚ

RADOŚĆ

Pod oknem,
na wilgotnej, cieplej od kwietniowego słońca grządce
zakwitły narcyzy.
Jaka radość.
Jeszcze wczoraj nie było ich tutaj.
A do tego skowronek.
Czyste niebo i puszyste bazie.

Sztuka, zmęczona proszkami nasennymi
jeszcze śpi.
Krytyka i nauka, udając mądrość
wytykają pustotę i banał.

ESENCJA

Przekwitły piwonie i figa się cukruje
w nierealnym świecie. Jeszcze pachnie maciejka
i jeszcze echo niesie już zamilkły
śmiech spod miedzy. Życie
powoli się zatracą.
Mgła jesienna opada na nadzieje.
Nieodległe już dni szarugi i słoty, chociaż we śnie życie
jeszcze nabiera kolorów czyichś oczu,
i w sercu kos wygwizduje na dwie czwarte,
i w głowie rojno jest od szpaków.
Sny, sny
zielone, niebieskie i piwne.
Sny o życiu, które było nie było...
Ale z życia i sen
powoli się wytrąca. Sen bez marzeń.
Czysty. Z życia wytrąca się jego esencja.
Z życia powoli wytrąca się kamień.

KUCHENNA KANTATA

Ale i kuchnia ma swoje blaski
i lśnienia
waniliowe sosy bite śmietany i kremy
lukrowane ogrody
lodowe malinowe groty
truskawkowe bale

orkiestry smaków
czynele zapachów
wzruszenia natchnienia i piana
deserów
desery desery poziomkowe szlagiery
i w fermacie
za kominem świerszcz
zaczarowany

JAK DZIECKO

Jak dziecko matczynej spódnicy
czepiam się łąki zielonej
kawalka lasu
strumienia
czy to życie tak miało wyglądać
drży listek na drzewie
kula ziemską
w przestworzach się obraca
odejść w cień lasu
w moich żyłach niosę
cichą biel zawilców
intymną obecność leśnych fiołków
nagłą czerwien malin w leśnej głuszy
w ciszy lasu
tu rosną odpowiedzi
na które nie ma pytań

WIEJSKI CMENTARZ

Jak pełen życia
jest ten wiejski cmentarz.
Łopiany lepnice
i polne łubiny
maki bławatki
rezeda lilie i maciejka
cieszą oko i zmysł powonienia.
Ptaki świergocą w lipach
hodują pisklęta
ryją kopce krety
polne myszy biegają na sąsiednie pola
znacząc drogę ziarnkami
owsa i pszenicy.
Czerwone jarzębiny
dodają światła i blasku.
Tu odpoczywam,
nabieram chęci życia.

ZA SIĘMIOMA GÓRAMI

Za siedmioma górami
za siedmioma lasami
w sąsiednim osiedlu
przy następnej ulicy
o kilka klatek dalej
za ścianą
żyje
drugi człowiek

SZYCIE

O, Leokadio
to pan Zenek
podśpiewuje naprawiając
moją starą
maszynę do szycia.
I do mnie: Tyle książek...
Pani się marnuje.
Mniej czytania więcej szycia?
sonduję delikatnie.
Pani to ma dowcip odpowiada
pan Zenek i mruży: Całkiem jeszcze niezły
ten panin Singer. A dalej ja
filozoficznie: Ach, szycie, szycie...